

330

46

1
нога за
пере

IX.20.

Челюскин. 1. VIII. 1830г. бр. 5150. V.

Молитвата: Въ начало съ словото. Добрата молитва. Молитвата на Царството.

91 псаломъ. Отче нашъ. Тайна молитва.

Сега, каква е задачата ви, когато се измивате тукъ съ водата?

Кой отъ васъ има хрема? Сега прѣстанете да правите студените бани. Вие ги правите безразборно. Въ измиването първоначалното е да се отворятъ поритъ, да може тѣлото да дишатъ всъкъдъ. Вие се плашите, когато ви дуне вѣтъра. Въ всѣки единъ актъ вие трѣбва да пристигнете съ вѣтра. Вие отивате съ страхъ уплашилъ съ себе, и нищо не може да се постигне. Като се поливате, вие трѣбва да отивате съ съзнание, така че поритъ ви да се отворятъ. Ако е само да се полъщатъ съ вода, то е като единъ камътъ, и тогава всичко е безпредметно. Но ако ще се полъщатъ, да се отворятъ поритъ, да се образува една реакция, тогава е добре. Ако тази реакция не се образува, никакъвъ другъ смисълъ нѣма.

Послѣ, като си лѣгате, чинчъти ще се ограждате. Най-първо като си лѣгате помолете се, да ви пазятъ. Или оградете се съ своята мисълъ. Всѣко-
га когато човѣкъ си е лѣгалъ безъ да се е молилъ, безъ да се огради, той ще
се простири. Защото въ природата всичко е живо, навсъкъдъ камъните и всичко
е живо. И като те намѣратъ отворенъ, тѣ ще дойдатъ у тебе, и ти ще се прос-
тудишъ. Тѣ си като брѣмбаратъ, коишъ напушватъ нѣщо, веднага отиватъ тамъ. Азъ
гледамъ въ мята палатка, съмъ турилъ медъ, като го надушили, всички идатъ,
нападатъ го. Влизатъ вибрь, въсматъ си, и никой не ме пита, дали азъ позво-
ливамъ. Дѣто и да тира мѣда въ палатката си, тѣ все намиратъ меда. Вие мис-
лите, че съ васъ става друго яче. Та и въ топлите бани съ скъпото, иѣкой като
го е страхъ, уплаши се, и веднага дойдатъ тѣзи сѫщества. Та за баните вие
ще пристигнете, като че отивате при единъ свещенъ актъ. Всѣко нѣщо, което чо-
вѣкъ прави, той трѣбва да знае, че е свещено. Друго яче, той се уплаши отъ
водата, отъ вѣтъра, отъ обидите, отъ камъните, отъ правите отъ всичко се пла-
ши. Е, какъвъ човѣкъ е той тогава? като се плаши отъ навсъкъдъ. Пѣкъ каш-
лицата, хрѣната не съ нищо друго освѣнъ отъ вибрь искатъ да извадятъ лопото
у васъ, което се е набрало. Пѣкъ вие не си състѣ какъ да го изпѣдите. Кашли-
цата и хрѣната излязатъ прѣзъ носа. Ти като изханъ всичко лошо излиза отъ
такъ. Пѣкъ кашлицата на физическото поле значи, всичко лошо, което се набрало
пакъ да по извѣрлите навънъ. Ти ще прилагаш лопото съ кашлицата, и ще го
изхврлите навънъ. Това е една специална наука.

• Та, като си лъгате и като ставате, това тръбва да биде за васъ единъ свещенъ актъ. Вие си лъгате и не се ограниждате, вие не се молите.

Ако човѣкъ само механически изчесте една молитва, нико не се ползува. Ако влѣзнете на едно място, и бутамъ чуждитѣ звѣници, все чужди пора ще излѣзнат но твойтъ приятель нѣма да излѣзне. Ако не бутнемъ звѣнца на твой приятелъ имене на дойде. Има хора тамъ, но когато търсихъ го нѣма тамъ. Много голѣма работата е това, да знаешъ на кой звѣнецъ да бѫтнешъ. Азъ ще ви приведа единъ примѣръ, единъ нашъ приятель, който заминя за другия свѣтъ, докторъ с той, че жена му го оставила да бави той дѣтето, пѣкъ тя отишла на театъръ, и замислила. Че като се разплакало това дѣтето, той като лѣкаръ употреби силь методъ, вторъ, по дѣтето все племе, и той казва, никога не съмъ се молилъ, че тогава се молихъ за прѣвъ путь, викахъ единъ светия, втори светия, дѣтето все плача, най-послѣ казахъ: Господи Исусе Христе, избави ме отъ това дѣтето! И като повикахъ "Господи Исусе Христе", и дѣтето излѣзна. Три, четири часа той искаше това дѣтето, и св. Никола викалъ, и ангелитъ викалъ, но най-послѣ като извикалъ "Господи Исусе Христе", дошла помощъта. Нѣкой путь и ище така викахъ, но никой не иде на помощъ. Всѣки минава и заминава. Всѣки си има специална своя работа. И въ природата съществува единъ законъ, ако нашата работа е по-важна отъ тази, която хората вършатъ, тѣ ще ни помогнатъ. Но ако нашата работа не е по-важна, ни гласъ ни слушаніе. Пѣкъ ище нѣкой путь си представляваме, че нашата работа е важна, а той си върви. Тѣй че щомъ и ти помагашъ, че знаешъ, че работата ти не е важна, другите хора и иматъ по-важна работа отъ тебе! Ако нашата работа е важна, непрѣменно ще дойде помощъ, а ако на другите хора работата е по-важна, никой нѣма да ни дойде на помощъ. Сега тѣзи са елементарни работи. Не е само единъ човѣкъ да говори единъ езикъ. Има много хора, които говорятъ английски, француски, но като ви слушатъ да говорите на француски, тѣ ще ви се смиятъ. Единъ ^{американски} професоръ, който преподавалъ въ единъ француски университетъ, и минавалъ като капацитетъ по француски, отива въ единъ хотелъ, и говори на келнера по француски, но келнеръ знаѣлъ по-добре француски отъ него. Та когато човѣкъ че говори на нѣкакъвъ езикъ, той тръбва да го знае основно. Та, и вие тръбва да знаете езика на небето много хубаво. И произношение тръбва да имате. Ако не знаешъ произношението на езика, ни гласъ ни слушаніе. Природниятъ езикъ е точенъ. Затова въ небесния свѣтъ влизатъ и чувствата. Ако ти това, което мислишъ, не го и почувствувашъ дѣлбоко въ душата си, не го слушай. Не само да се разклати и небето, но тръбва да вземе и сърдцето ти участие.

Не въсме ли сърдцето ти участие, никаква услуга не можеш да очакваш. Ако това, което мислиш, не почувствуваш, и небето не може да те разбера. И действително, ние всъкога говорим сладко, щомъ има обичъ ~~Х~~ щомъ нъма обичъ, всъкога въ сонка има дисонансъ. Сега ще се учате на този небесния езикъ. Ако го научите, хубаво. Но той за една и двъ години не се научава. Даже на земята като учинъти англайски, най-малко ти тръбватъ една двъ години, докато го научиш до нѣкѫдъ. Така е и за всички езици.

6-20ч. Сега ще ви прочета 3 гл. отъ първото послание къмъ Коринтяните.

Апостолъ Паделъ се обръща къмъ тогавашните вѣруещи; тѣзи вѣруещи и сега живѣятъ. Вие сега всички, които седите на лагера, все има нѣщо да ви съблазнява. Единъ се дразни отъ едно, другъ отъ друго. Много работи не можете да си ги объясняватъ защо ставатъ. Не само това, снощи и азъ не можахъ да си обясна като варъ, постоянно дигаше шумъ платното на палатката ми, -тѣ-тѣ-тѣ-тѣ. Казвамъ, какво искашъ? Тѣ-тѣ-тѣ-тѣ.

3.ст.
-понеже сте още пътски, защото, доклѣ има между васъ завистъ, разпра и разногласие, не сте ли пътски, и не постъпвате ли по пътски? - Вие седите, и казвате, онази сестра е напрѣднала, знаешъ ли какво казва тя? Ама друга пъкъ сестра има още по-напрѣднала, знаешъ ти какво каза? Ама чакайте, учители какво каза. Този е авторитетъ. Тади сестра е авторитетъ, онази сестра е авторитетъ, посль, тази е напрѣднала повече. Всъки все има нѣкой авторитет. Знаешъ какъ ги опредѣлямъ ~~Х~~. Като ида при една чешма, тургамъ си стомната, и видя за колко време ще се напълни. Една чешма, които ще напълни котела ми за половинъ часъ, тя е авторитетна за половинъ часъ. Ида при друга чешма за 15 минути се напълни стомната ми, тя е авторитетна за 15 минути. Ида при трета, тя за една минута напълни стомната ми, друга за 5 секунди я напълни. ~~Х~~ Питамъ при коя чешма ще идетѣ? Тази на 5-тѣ минути или на 5-тѣ секунди? При 5-тѣ секунди разбира се, най-авторитетна е последната ~~Х~~. При нея веднага котлето е пълно. "5 ст." Кои са прочие Павелъ, и кой Аполостъ?" Всъки споредъ трудя ще приеме своята заплата ~~Х~~. Който работи за Господя, нѣма какво да иска да става авторитетъ. Нека биде най-първо авторитетъ на себе си. Това е хубавото. 9 ст. "Защото иле сме съработници на Бога."

11 ст. "Защото никой не може да положи друго основание, освѣтъ положеното, което е Иисусъ Христосъ". Подъ думата "Това основание" Павелъ разбира Божествената Любовъ. Ако нѣцата въ свѣта не се вършатъ тѣй както Божиятъ Духъ диктува, нищо не може да се постигне. И огъна ще опита всъкиго, какво е направилъ. Значи, ще дойде огънъ. И това, което остава, то е отъ Бога, а което

изгори, не с. (искатъ да турнатъ възглавница на камъка, на който Учителя са
АЗЪ зная да правя и камъните меки. (камъкът е студенъ). Той камъкът не
е опасенъ. Права е мисълта у васъ. Но какъ мислите, този камъкъ коравъ ли
е? Не. И не е студенъ. Този камъкъ има убъдение и има и философия! Всички
човѣкъ, който има здрава мисълъ, челото му е студено. Та, азъ когато пипна
нѣкой студенъ камъкъ, азъ му казвамъ, я ми кажи нѣщо, разправи ми нѣщо; и
азъ седа правъ, а той ми говори. Нали когато учениците ги прѣслушватъ, тѣ
стоятъ прави.

Сега това, което ще ви кажа, вие искате да го турите въ тор-
бата си или искате да си похалисте отъ него. Ако ще го турите въ торбата
си, нищо нѣма да ви дамъ. Защото азъ искамъ да ходите свободни. Едопуснете
сега, че вие живѣте въ единъ ангелски свѣтъ, дѣто хората са съвѣршени и
добри. Вие свички ще бѫдете радостни и весели, нѣма да има никаква съблазнъ
никакво противорѣчие, и вие цѣлия денъ ще бѫдете разположени. Всички ще иматъ
хубаво разположение. Каквото пожеласте, всички ще ви усълужатъ. Това е тѣхноз
то разположение. Но сега прѣставете си, че сте въ единъ свѣтъ диаметралентъ
на този, при единъ лошъ господарь, или при единъ лошъ слуга, неразбрани. Прѣ-
ставете си, че вие сте заставени да седите въ този свѣтъ, какво трѣлва да
правите? Въ първия случай, при този съвѣршения свѣтъ, всички ще ви усълужатъ, и
вие само ще възприемате отъ тѣхъ. А въ втория случай, ако вие слѣзнете отъ
този съвѣршения свѣтъ при тѣзи несъвѣршени, вие за тѣхъ трѣбва да станете
като единъ изворъ, на този ще кажете нѣщо, на онзи ще кажете, и ако на всички
вие можете да имъ повлияете, тѣ да станатъ добри, вие ще имате знание. Но ако
вие кажете, защо Господъ така направи свѣта? Съ този се скарате, съ онзи се
скарате, на този кажешъ една остра, горчива дума, той ти ушие двѣ плѣсници,
идешъ при другъ, той те бутне. Въ умствено отношение ти можешъ да бѫдешъ по-
силенъ отъ тѣхъ, но физически тѣ са по-силни. Така, всички вие, или искате отъ
васъ се намирате въ единъ свѣтъ, слѣзнали сте отъ небето, имате много зна-
ния. На ръцѣ си ви носили, пѣкъ сте слѣзнали тукъ въ неразбрания свѣтъ на
силнитъ хоръ, какво трѣбва да правите? ~~Питамъ, като срѣщнете единъ вѣлъкъ,~~
какво трѣбва да правите, какво трѣбва да му кажете? И ако срѣщнете една
мечка, можете ли да я впрѣгнете като единъ конь, да ви тегли каруцата? ~~Ри-~~
бата отъ водата не можете да я извадите. И ако я извадите, тя ще умре. Жи-
вотното трѣбва да живѣе въ почвата. Ако вие извадите едно цвѣте отъ поч-
вата, то това цвѣте не може да расте, то трѣбва да бѫде въ почвата. Колкото
и да го обичате, вие нѣма да му кажете: ела на гости при насъ. Ти ще ходишъ
на гости при него, а то ще седи на мястото си.

Та сега тръбва да има разбиране. Вие не размъсвайте нъщата.

Вие искате като въсъ цвътето да ходи. Въ почвата не може това. Вие искате рибата да ходи като въсъ по земята. И това не може. Искате да снемете птицата отъ въздуха като въсъ. Не може. Това съ все символи. Има мисли и желания, които мязатъ като рибичъ; мисли и желания, които мязатъ на цвътъта, други, които мязатъ на мечките, други мязатъ на вълците и т.н.т. Вие тръбва да се справите съ всъка една ^{баша} мисъль и желание, споредъ естеството на мисълта и желанието. Казва нъкой, изпъди тази мисъль отъ себе си. Ти знаешъ ли какъ да изпъдишъ една мисъль. Знаешъ ли какъ се изпъждатъ мислите? Знаете ли какъ дж изпъждали турският дери-бесеци? Като дойдетъ нъколко души при въсъ какъ ще ги изпъдите? Казвате, изпъди го. Като дойдатъ тъзи ^{турци} души при едни българи, българинътъ имъ направи баница, вземе една кокошка или агънце, и направи чорба, послѣ извади ракица, и този турчинъ като седи единъ день, каже чорбаджи много съмъ благодаренъ отъ тебе, и си отива. Та вие имате едно въше желание или мисъль, но тя е много силна какъ ще я изпъдите. Вие мислите, че лъсно ще я изпъдите. Дери-бей е тя, сила има въ себе си. Ти ще постхлишъ споредъ естеството ѝ, ще я нагостишъ, и ще кажешъ, пакъ заповѣдайте. Нъма да ѝ кажешъ: да си идешъ вече. Но ще кажешъ: пакъ заповѣдайте, много сме благодарни, че вие ни посѣтихте. Въ вашето присъствие се усъщамъ отлично! И пакъ като се симилите за менъ, заповѣдайте. Тогава тя си заминава и е доволна отъ въсъ. Че и въ Писанието законътъ е същъ, казва се тамъ: "любете враговотѣ си". Вие Божиятъ законъ на Любовъта, ако можете да го прилагате навсъкъдъ споредъ естеството на всички мисли и желания, или казано иначе, споредъ естеството на растенията и на бубулечиците, на хората, навсъкъдъ мислите иматъ своето приложение. По хиляди начини могатъ да се приложатъ; адв. казавамъ 35 ^{милиона} форми има, по които могатъ да се приложатъ мислите и желанията на хората. Подразбирамъ, цѣлната душевенъ миръ на човѣка, желанията, мислите и чувствата на човѣкъ, това съ редъ сѫщество. Казватъ човѣкъ създадъ нъкоя форма. Ти може да създадешъ дрехата на желанието, но самото желание, то иде отъ нъкъдъ, то е едно живо сѫщество. Ще седи при тебе година, двѣ, 3, 4, 5; и гледашъ единъ денъ желанието изчезнало, заминало си. Нъкоя мисъль дойде при тебѣ, седи 4, 5 дена, и си замине. На иѣстото ѝ дойде друга нова мисъль. Нали мнозине отъ васъ различаватъ любовъта, казвате, нъма я първата любовь. Та какъ е първата любовь? Въ какво седи първата любовь? Вие намерите нъкой Петко, Стоянъ, Драганъ, и мислите, че сте намѣрили любовъта. Това е само дрехата на любовъта. Нъкой отъ другия свѣтъ е дошълъ въ дрехата на Драганъ, и като си замине, той, вие гледате само дрехата, тя остава. Казвате, отиде

Но бълата копринена рокля седи тамъ окачена на гвоздея. И казвате: какво
общо едно връме! Че и вие може да сте единъ Петко, драганъ, стаянъ, но това
също само дрехи. Че вие сте се влюбили въ нѣкого, тона е една дреха. Може
би нѣкой да се е влюбилъ въ васъ, тогава единъ денъ ще кажете, този братъ и
не е както по-напрѣдъ, едно връме азъ го обичахъ този братъ, но сега не го
обичамъ. Тогава идея имаше въ него, но сега нѣма никаква идея въ него.
Това е разбирането на онзи великия животъ, който расте въ васъ. Но не мислите,
че тази дреха прилича на Божественото. Умно разбирайте живота. Младата
булка съблекла своята хубава рокля, окачила я на гвоздея, а тя нѣкаждъ
се е опрѣтила, ходи, шъта насамъ нататъкъ, мѣси, приготвлява нѣщо за гостите.
Слѣдъ като си свѣрши работата, дойдатъ познатетъ, и ти видишъ младата булка
дѣлбочина.
~~и~~ Вие не се заблуждавайте отъ вѣнчанинъ Форинъ. Нѣкой пакъ вие вземате символите, казвате,
ние вече знаемъ какво ще ни говори Учителя. А, знаете. Онона, което азъ ще
ви кажа, и което вие чувствувате, денъ на денъ не си мязатъ. Нѣщата въ свѣтъ
никога не се повтарятъ. Тѣ сѫ все въ нова форма. Затова всички трѣба да
бѫдете бодри, и да знаете, че има нѣщо велико въ свѣта, което трѣба да от-
криемъ. Трѣба да разбирате Божествения свѣтъ. Сълъта ни е да се облечемъ
това значи, да се облечемъ въ Истината. Запр. единъ денъ азъ слушахъ двама души си го-
ворятъ: ние дойдохме на курортъ, а Учителя ни впрѣгна камъни да носимъ, мос-
тове да правимъ. Искамъ да кажа: ще правишъ мостове вхѣтъ въ себе си. И ти
имашъ много такива мѣста мочерливи, ще впрѣгнешъ всичкитѣ си сили, ще про-
правишъ пътя. Това е единъ процесъ на природата. Това, което става отвѣтка
става и отъ вхѣтъ. Ако азъ ида при нѣкоя круша, че нѣма никакви окапали
листа отдолу, какво ще помисля зарадъ ная? При сухите круши никого листата
не падатъ. Но като ида при нѣкоя круша, ~~из~~ листата окапали, казвамъ, тя е
отлична! Оканала е по отгорѣ пакъ расте. Като ида нѣкаждъ, че намѣра всичко
чисто на място, нѣма окапали листа, казвамъ: по-добре е онзи свѣтъ на ока-
палитъ листа съ зеленина по дѣрвото, отколкото единъ свѣтъ дѣто нѣма ни-
какви листа.

Ста, и ище искаме, всъкъо едно нещо, което правимъ, то е осмислено.
Ще работимъ, да
Ще говоримъ, да кажемъ половина часъ; азъ съмъ турилъ единъ часъ да прѣмѣстите толкова камъни. Но въ тъзи камъни, дѣто азъ съмъ ви накаралъ да ги прѣмѣстите има таково голъмо богатство! Всъки единъ камъкъ, който вие посемете да прѣмѣстите, той е пъленъ съ животворна сила, електричество и магнетъ има въ него. Азъ като искамъ нѣкой пътъ да съмъма своето състояние, като хвърля 4-5 камъни, усъщамъ, че съмъ направилъ нещо. Вие не считайте,

че е безполезно хвърлянето на нѣкои камъкъ. Имашъ едно неразположение или една лоша мисълъ, хвърли 4-5 камъни, веднага енергията отъ канаритъ е влъзла въ тебе, и ти се усъщашъ бодъръ и свѣжъ. И ти казвашъ; мога да направя това. Ти значи, си усетилъ тѣхната сила. Тъ сѫ много голѣми юнаци. Съ вѣкове седятъ тѣ, и на буря и на дъждъ и окото имъ не мига. Тъ не сѫ страхливи. Та, но е само това, както нѣкий казватъ, празна работа е това. Когано човѣкъ не върши ищо, тогава е празна работа. Но въпросътъ е другъ, ако бихъ ви накаралъ на единъ путь, кѫдето хиляди хора минаватъ и кѫдето нѣма тѣзи камъчета, тогава е съвсемъ друго. После не е само да хвърлите камъните кѫдетъ не трѣбва. Има нѣкои мѣста, кѫдето нѣ трѣбва да ги бутате, но ако е въ планината, това е другъ въпросъ. Та ще се учите. После, и не всѣки камъкъ трѣбва да хвърлят. Вие трѣбва да имате сило желание да научите тѣщата. Ние тѣпърва започваме една наука. Вие считатъ нѣкога, казвате, азъ съмъ училъ толкова много. Ти си училъ много, но тѣзи практически занятия ги нѣмашъ. Вѣка една теория си има своето приложение вътрe въ живота. За примѣръ, вие още не сте изучавали числеността на мислите и желанията. Да кажемъ, вие сте написали едно число, или яви се една мисълъ въ ума ви, знаете ли какво число представлява тя въ дадения случай? Ако знаете числото какво и, можете математически върху него да изчислите какво е то. Но дойде нѣкоя мисълъ, вие не знаете числеността и каква е, едно ли предста лява, две или три, може и нѣкоя идея да ви дойде или едно желание, пакъ за васъ тѣзи нѣща не сѫ опредѣлени. А твоето желание трѣбва да е конкретно опредѣлено число и да има своята конкретна форма. Последните не знаете желанието каквое по форма: праволинейно ли е, елисовидно или квадратъ или върви по счупена линия. Какъ ще ми разправите вие за него. Вие не знаете путь, по тойто желание идва, какъ е дошло и какъ ще си идѣ не знаете. Пъкъ то е дошло по единъ точно опредѣленъ путь. Спрете се вие и не мислете върху вашиятъ личенъ животъ. Въ личния животъ вие сте дошли почти до една степень на развитието, кѫдето личниятъ животъ въ хората е много силно развиетъ. Сега трѣбва да се развие душевната животъ. Единъ животъ, който седи много по-горе отъ личния. За пр. азъ уподобявамъ личния животъ, вие имате да плащате нѣкому 5 стотинки, плащате ги; но има да давате нѣкому 1000 лв. тѣхъ замѣлчавате. А за петътъ стотинки вие изплащате всичките малки борцове. Ко е по-исленъ, който изплаща 5-тихъ стотинки, или който изплаща хилядата лева. Онзи, който изплаща хилядата лева, той вече е надживѣлъ личния животъ. Ти казвамъ, като се събърете тукъ на единъ лагерь, да се опознавате, единъ

Градъ е пакъ единъ лагеръ. Ако тукъ и едно малко общество вие не може да се наредите, и да се обичате, да кажемъ видите нѣкой братъ или сестра, че постхпка не тѣй както мислите, но все още не знаете дали неговата постхпка е права или не, Помолете се заради него. Ти мислишъ, че неговата постхпка е крива, Повикай нѣкой сестра, че помолете се за него. Или повикайте нѣкой сестра, които да му даде, да се просвѣти този братъ. Намирате неговата постхпка не е права, Ако вие двамата се разговаряте, че неговата постхпка не е права, какво може да се придобие. Ама нѣкой сестра може да е казала нѣщо, тя не трѣбаше да казва това. Е какво трѣбаше да каже? Подоре че е казала. Което е по-добре, единъ човѣкъ, който ~~във всички дни и нощи~~ е имал на умъ да каже една лоша дума, или другъ, който не говори нито една лоша дума, но да си замине за другин свѣтъ? Ами, че ако той е много честолубивъ човѣкъ, че каже, вие диванета, този ковчегъ защо сте го направили? Този дѣревенния ~~във всички дни и нощи~~ ковчегъ, че да ме хвѣрлят въ земята?

Той ще ви изпѣди всичките, тогава какво ще кажете? Ще кажете, втори пътъ като умирашъ, хичъ ковчекъ нѣда да ти направимъ, безъ ковчегъ ке бхде! Той казва, нѣма какво да правите ковчегъ заради менъ! Азъ не съмъ умрълъ. Пъкъ, ние само мислите ~~често~~ трѣса ковчегъ, а той чувствува, че нѣма нужда отъ ковчегъ. Сега, вие казвате; какво ще го свѣржатъ този човѣкъ. Вие не мислите какво е съвѣтношеніе: свѣржатъ единъ човѣкъ безъ вериги, рѣщетъ му и краката, свѣржатъ. Питамъ, ти следъ като свѣржеши един човѣкъ и той като чувствува, че ти си го свѣрзали, мислите ли че той ще каже нѣкой любовна мисълъ или чувство за васъ? Той ще те псува и анаешъ ли какъ. Той си мѣлч, но въ ума и въ душата си, той ще те псува, че ти каже всичките тия епитети. Вие казвате; защо трѣбва да псува човѣкъ. Нѣка мѣлчи. Той може да мѣлчи, но вътре пакъ псува. Вие свѣржете единъ човѣкъ - и го обичате, той нѣма да мисли добро за васъ. Освободете го, развѣржете го, съвсемъ друго ще мисли за васъ. Вие искате да бидете свѣтия, тогава другото положение: единъ човѣкъ ти трѣбва да го освободишъ отъ вижето ~~и~~. Не врѣзвашъ краката му, веднага този човѣкъ въ душата си мисли добро за тебе, той те благославя, той може да не говори, но азъ зная какво мисли той за тебе, а щомъ вържешъ единъ човѣкъ, пакъ зная - той те псува. Щомъ освобода единъ човѣкъ отъ вижето, азъ зная той благославя въ душата си. Пита нѣкой, какво мисли той заради менъ. Ще ти кажа, ако ти то врѣзвашъ, той те псува, щомъ го отвѣржешъ, най-хубавото говори за тебе. Това е най-правата философия. Развѣрзвайте хората отъ вижетата! Развѣрзвай всѣки човѣкъ, развѣрзай. Не свѣрзвай никого. Нѣкой казва: азъ ще го свѣржа него - той ще те псува. Онѣзи, които сѫ свѣрзани, тѣ псуватъ. Кучето, което е

вързано и то все псува, тамъ на лагера на "Изгрѣвъ" има единъ господаръ, ку-
чето му все лае. Пита господаръ, какво има? Казвамъ: все псуватъ кучетата,
като ги развържатъ, тъ дойдатъ при нашиятъ лагеръ, тъ казватъ: аманъ отъ то-
този господаръ, да се махнемъ отъ него, не ни остава свободни! Това кучета-
та говорятъ.

Ето
Дръжте сега новата философия. Сега вие като съберете на едно събра-
ние, вие сестрите, защото понъкога азъ съмъ ходилъ при сестрите, викатъ ме
да имъ говоря. Виждамъ и всички сестри и тъ псуватъ на общо основание, из-

вътъ: не знаемъ, но не можемъ да живѣмъ помежду си, Азъ казвамъ на себе
си, вързани сте. Та казвамъ, бихъ желалъ едно събрание на развързани хора.
Ако сте вързани, като срећнешъ нѣкой каки: развържи, ме моля да не псувамъ.
Защото онзи вързания, той е както онзи! на когото кракътъ е охлузенъ. Той
не може да каже чѣ не е охлуенъ кракътъ му. Та тази е новата философия.
Та като идате тукъ при този лагеръ или при онзи, свободни да бѫдете.

Казватъ нѣкой, какво му дойде на учителя да ни кара тамъ на баиря да
се молимъ - вързани сте. Че хубаво, азъ нѣмамъ нищо противъ това, ти можешъ
да се молишъ и въ колибата си, ако си вързанъ работи въ колибатата си. Но
ако не си вързанъ, качи се горе да се молишъ, нѣкъ и другъ единъ законъ
има: еднообразието, седенето на едно място е единъ много опасенъ законъ.
И даже къто идешъ на е но място, не сиди, мястоти се отъ едно място на дру-
го; промъни 20-30 мяста, докато намъришъ едно място, което ти хармонира.
Нѣкой отъ васъ идете на едно място, че заспите. Не стойте тамъ дълго вре-
ме станете. После хрема имате. Намери си едно място, където да е заветъ и
където слънце да пече. Сутринъ кътъ станешъ, ти си разположенъ духомъ. Омии
си, избирайте мястата. Ако си неразположенъ, вижъ къде е погрешката, камъни-
тъ тукъ съ тѣй наредени, може да си направи нѣкое разногласие между треви-
тъ и тъ започватъ да те псуватъ или седнешъ на нѣкое цвѣте или тръба и тъ
псуватъ. Че бѫдешъ внимателенъ да не свързвашъ растенията. Азъ като ходя съ
блудавамъ това. Да нѣма нѣкое цвете, което иска да се прояви, да не направя
нѣкой дисонансъ, че то разбира нашето съзнание. Че, ако азъ държа тази идея
въ умътъ си, като влезна между хората и тѣзи хора, всѣки единъ си иматъ
свое желание. И тъ искатъ да се проявятъ. Та тръбва да имате единъ новъ въз-
гледъ за живота. Ако така пазите хармонията въ природата и така вървите
въ живота си, вие ще се развивате правилно. По този начинъ работи духътъ
божи въ свѣта. Ако дойдете вие ще гледате тия канари, камъните и всичко нао-
коло много хубаво и тогава ще почне да ви става приятнно. А иначе ще се вър-

неге между хората и ще почне обратниятъ процесъ. Най-първо като влезете във едно общество, вие се радвате, и после казвате: и тукъ сме неразбрани. Та най-първата идея ние тръбва да разсирате хората, а не хората да разбиратъ насъ. Като влезнете при хората, гледайте да ги разбирате, защото, щомъ хората ни разбиратъ какви сме ние, азъ ще ви кажа какво ще стане. Дом сиромасите разбератъ, че ти си богатъ, тъ ще почнатъ да идвашъ при тебе. Единъ по единъ ще се нанижатъ, ще почнатъ да ти говорятъ сладки думи, единъ ще каже може ли да ми заемешъ 100,000 лева, другъ ще дойде, ще ти каже същото, 100,200,1000 лв. и всъки денъ ви говорятъ по единъ и същъ начинъ, заеми ми заеми ми. И цълнятъ денъ ти ще слушаш еднообразие и ти ще кажешъ:-а манъ! дотъгъ ти да давашъ нъщата по единъ и същъ начинъ. И тогава онзи умния човъкъ, богатия, като види, че идва нѣкой при него, той ще му каже: иди на еди кое си място и си вземи колкото ти тръбва. Дойде нѣкой да проси. Казвамъ: иди и си вземи колкото искашъ. Но вие ще кажете: той ще брънне и ще вземе повече. Не. Въ тази каса всъкога има толкова пари, отколкото той се нуждае. Ако той иска 100 лв. - 100 лв. има въ касата, дойде втори той иска 1000 лв.; - бутва касата и гледа вътре точно 1000 лв. Кой колкото иска, толкова лева има. Значи, никой не може да обере касата.

Та сега, главното е да се научите да говорите хубавитъ нъща. За хубавите думи вие ще се ползвувате. Умниятъ свѣтъ, азъ наричамъ исклучителен животъ. Единъ денъ при менъ седи една сестра, подула и се страната, въхъя боли, минава друга една сестра, друга мисъль седи въ нейната глава. Какво ще земешъ отъ единъ боленъ въ място? Ако ти идешъ при нѣкоя круша, където крушитъ сѫ изгнили, какво ще вземешъ отъ нея? Същността на човъка седи въ онази мисъль, къято той може да има въ дадения случай, защото ние тръбва да хранимъ божиата мисъль. Ти като бутнешъ единъ човъкъ съ ръката си, ти тръбва да носишъ въ ръката си въ мислите си, най-хубавото, което Богъ ти е далъ: ти тръбва да го освободишъ, като го бугнешъ, че той да е благодаренъ отъ твоето бутване. Като само като положишъ ръката си, той съ години да е благодаренъ, че си положилъ ръка на него.

Та казвамъ, всички отъ васъ тръбва да имате този моралъ. Като се ръкувате, да мислите, че всички тръбва да съждатъ въ съгласие съ Бога. Това е новиятъ животъ! Като положишъ ръката си на Него, Той даде благодаренъ, че си положилъ ръсака на него, защото ние всинца сме органи на Бога. Чрезъ насъ излиза божествена енергия. Азъ не казвамъ, всички имате добри желания, но нѣкой пътъ вие правите несъобразни постъпки. Значи не влегате въ ваши-те постъпки една вътрешна и съобразна мисъль. Следъ туй постъпките ви

оставатъ сами, тъй както, кощото нѣкой самъ гради кѫщата си, , хване камъни - тѣ, натрупа ги, тѣ не сѫ наредени като дин строенъ градежъ, а сѫ само нахвѣрляни. Днесъ прочетете тази глава /3-та/ I. посл. коринтъ. и мислете върху нея, защото онѣвъ, което въсъ ви сънъва, хова скрпакъ чуждитъ мисли отъ вънъ. Има много нвотрѣбни мисли и желания, които идватъ. Гледамъ тукъ и въ моята палатка, денемъ сѫ се събрали около 100-тина голъми муhi и цѣлиятъ денъ брѣмчатъ, азъ ги възаная защо идватъ, има тамъ нѣщо за ядене и всички брѣмчатъ. Понѣкога азъ съмъ замисле тъ, и нѣкоя кацие на крака ми и каже: че дай нѣщо за ядене и на менъ! Ти имашъ толкома вного и ние сме гладни. Насъ никога не сѫ ни гощавали хората. Това говорятъ тия пъстритъ едритъ **кубави муhi**.

И тѣй, ни остава мисъльта: "Вие сте ирамъ Божи, Духъ Божий живѣе въ васъ". Това е великото сега. Докато станемъ онѣзи сжинскииъ храмове, кѫде-то Богъ живѣе въ насъ и да обичаме всичко оново, което Богъ е вложилъ. Пъкъ днесъ, понеже и сестрите за да имате право, може да отидете тамъ горе има хубави камъчета бѣли, може да ги прinesете при чешмата, за да придобиете малко енергия. Вие като въсемете единъ къмъкъ, да знаете каква енергия ви трѣба. Ти като вземешъ камъкъ, кажи му какво и кашъ той да ти даде., разбира се не тѣй по заповѣдь. Но който отъ васъ обича, да направи това нѣщо отъ обичъ, той като мине отъ тамъ, ако вземе ще спечели, пъкъ ако нѣкой не занесе камъни, пакъ доore, печалбата е за васъ "Вие ще спечелите, Каквото и да направите, все печелите. Пъкъ ако нѣмате потрѣба, то е друго. Азъ пакъ ще се радвамъ. Сега днесъ си почистете хубаво колибите наоколо всичко, изминте се, пригответе се, понеже е денъ на любовъта, - когато се е създадъ човѣкъ. Въ койъ денъ се създаде човѣкъ. Нали 6-тил денъ човѣкъ стана отъ прости - облѣкоха го. Тѣй както е сега, но е станалъ жива душа. И той като е поглѣдналъ на свѣт . Зарадвалъ се е. И вие ще Ѣажете: днесъ е денъ, когато ние се родихме въ свѣта и ще се радвате. Пъкъ утре, събота, има друго назначение. Събота е денъ на почивка, а недѣля е денъ на възкресението. - избавление отъ грѣха на свѣтa. Сега тази сутринъ, азъ ви говорихъ за некултурните мисли и за некултурните желания въ свѣтa.

...Ха да слизаме вече надолу.

Чс 6.25 сутринъ.